

[20th August 1960]

SRI T. SAMPATH : Will it not be a reflection?

MR. SPEAKER : No.

The question is—

“ That Clause 3 do stand part of the Bill ”.

The Clause was put and lost.

MR. SPEAKER : I assure the Hon. Minister that I will look into the rules. Because even the other day I did not agree with the Hon. Finance Minister for the withdrawal of a Clause after the motion that the Clause do stand part of the Bill was moved. The clause had to be voted down. Anyway I will look into the rules later.

Clause 1 was put and carried.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That the Preamble do stand part of the Bill ”.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

In the preamble for the word “ purposes ”, the word “ purpose ” shall be substituted.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In the preamble, for the word ‘ purposes ’, the word ‘ purpose ’ shall be substituted.”

The amendment was put and carried.

The Preamble, as amended, was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as amended, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as amended, be passed.”

The motion was put and carried, and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1960
(L.A. BILL NO. 20 OF 1960).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), be taken into consideration.”

20th August 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரை, நம்முடைய மாநிலத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும், செங்கோட்டை தாலுகாவுக்கும் “திருவாங்கூர்-கொச்சின் பப்ளிக் ரிசார்ட் ஆக்ட்” என்ற சட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது. நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் “மெட்ரூஸ் ப்ளேசஸ் ஆப் பப்ளிக் ரிசார்ட் ஆக்ட், 1888” என்ற சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. எல்லாவற்றுகளும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதற்கு நம்முடைய சட்டமே அந்தப் பிராந்தியத்திற்கும் சட்டமாக இருக்க இந்த மசோதா இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இந்தச் சமயத்தில் இரண்டொரு திருத்தங்களும் செய்யலாமென்று உத்தேசித்துடன் அந்தத் திருத்தங்களும் இந்த மசோதாவிலே அடங்கியிருக்கின்றன. அதாவது, இப்போது லைசென்ஸ் கோரும் விஷயத்திலே நம் சட்டப் பிரகாரம் முனிசிபல் கவுன்சில்களிலே சேர்மனுக்கு மனு கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதனுடைய கருத்து என்னவென்றால் அந்த நிர்வாக அதிகாரிக்கு என்று அர்த்தம். ஆகவே, இப்போது எக்சிச்யூட்டிவ் ஆபீசருக்கு மனு கொடுக்க வேண்டுமென்பது ஒரு திருத்தம். இரண்டாவது, முனிசிபல் பகுதி தவிர மற்றப் பிராந்தியத்தில் இப்போதிருக்கும் சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட்-க்கு மனு கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை இப்போது சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட், கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தார், ஆகிரியர்களிடமும் மனு கொடுக்கலாம் என்பதுதான் திருத்தம். அவ்வளவுதான் இந்த மசோதாவினுடைய கருத்து.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா இப்பொழுது சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் நோக்க மென்ன, காரணம் என்ன என்று விளக்கத்தைப் பார்க்கும்போது, திருவிதாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் பகுதிக்கு இங்கிருக்கும் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், மற்ற திருத்தங்களைப் பார்க்கும்போது, சேர்மனுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தைக் கமிஷனருக்கு மாற்றுவது என்ன காரணத்திற்காக என்று சொல்லப்படவில்லை. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரம் தாசில்தார், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர், கலெக்டர் இவர்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வேண்டுமானால் சரியாக இருக்கலாம். ஏனென்றால், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு அப்ளிகேஷன் கொடுத்து வாங்குவதென்றால் கடினமாக இருக்கிறது; இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டம் அமுலுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது; தாசில்தாருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது; அதைப் பொறுத்துத்தான் மாற்றுகிறோம் என்று சொல்லலாம். அந்தக் காரணங்கூட இந்த மசோதாவில் காணப்படவில்லை. “ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்”-ல் ஒன்றுமே இல்லையே, அமைச்சர் பேசும்போதாவது அதை விளக்குவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். சேர்மனுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தைக் கமிஷனருக்கு மாற்றித் தருவதற்குக் காரணம் என்ன, இதுவரை சேர்மனுக்கு அந்த அதிகாரம் இருந்ததனால் என்ன தகராறு ஏற்பட்டது, அந்தத் தகராறை தீர்ப்பதற்காக கமிஷனருக்கு அந்த அதிகாரத்தை

[Sri S. M. Annamalai] [20th August 1960]

மாற்றுகிறோம் என்பதுபற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவரும் அது பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

திருவிதாங்கூர்-கொச்சி சட்டத்திலுள்ள லைசன்ஸ் கண்டிஷன்படி நடக்காவிட்டால் லைசன்ஸை ரத்துசெய்துவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால், அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

பத்தாவது ஷரத்தில் "Act not to apply to Church, temple, mosque, etc." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் லைசன்ஸ் வாங்கத் தேவையில்லை என்று இந்தச் சர்க்கார் இதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணங்கள், விளக்கங்கள் காணப்படவில்லை. அமைச்சராவது அனை விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கலாம். கோயில், மாதா கோயில், மசூதி போன்ற பொது இடங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு ஏதாவது லைசன்ஸ் கட்டணம் இருந்தால்கூட, சிறிய தொகையாகத்தான் இருக்கலாம். அப்படி வாங்குவது, அந்த இடங்களைச் சுகாதார சூழ்நிலையில் முனிசிபாலிட்டிகள் வைத்திருக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, கோயில்கள், மாதாகோயில்கள், மசூதிகள் இவைகளிடமிருந்து லைசன்ஸ் கட்டணம் வாங்குவது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன, சேர்மனுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை கமிஷனுக்கு மாற்றிக் கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்ற விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். எல்லா மக்களும் விரும்புவது, இந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் சேர்மனிடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பது. கமிஷனுக்கு அதிகாரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அந்த அதிகாரங்களை முனிசிபாலிட்டிக்கு மாற்றவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கமிஷனுக்கும் முனிசிபாலிட்டிக்கும் ஒருவித ஒற்றுமையும் இல்லாமலிருக்கிறது. கமிஷனுக்கு அதிகாரம் அதிகமாக இருப்பதால், எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஒற்றுமை கிடையாது என்று முனிசிபல் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் வகுப்பு பஞ்சாயத்து போர்டில் எக்ஸிஸ்டிங் அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, அங்குள்ள ஊராட்சிமன்றத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. இருக்கும் ஒருசில அதிகாரங்களையும் கமிஷனரிடத்தில் கொடுப்பது என்றால், நாளடைவில் சேர்மனுக்கு இருக்கும் எல்லா அதிகாரங்களும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக பிடுங்கப்பட்டு கமிஷனரிடம் கொடுக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று நினைக்கிறார்கள். இப்படியாக எக்ஸிஸ்டிங் ஆபீசரிடமும், தாசிஸ்தாரிடமும் கொடுத்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறார்களோ என்பது புரியவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நம் ராஜ்யத்தோடு இணைந்த பகுதிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், மற்ற திருத்தம் செய்திருக்கிறார்களோ, அதற்கு உண்டான முக்கியமான காரணங்களை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

20th August 1960]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திற்குத் திருத்த மசோதா கொண்டுவந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. கமிஷனருக்கு அதிகாரம் அதிகமாக இருக்கிறது, சேர்மனுக்கு அதிகாரம் குறைந்துவிட்டது என்ற எண்ணத்தில் எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். ஓரளவுக்கு நல்ல சேர்மனாக இருந்தால் அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதிலே தவறு இல்லை. ஆனால், சில முனிசிபாலிட்டியில் சேர்மனாக இருப்பவருக்கு 'பாலிடிக்ஸ்' தான் அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, வேறு எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுமானால், அது பொது மக்களுக்கு எவ்வளவு பாதகமாக இருக்கும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. 'இம்பார்ஷியல்' ஆக நடந்துகொள்வதற்கு அதிகாரியிடத்தில் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுப்பதினால் பரவாயில்லை என்ற சாரணத்தால் அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் அல்லாமல், சேர்மனுக்கு இதைக்காட்டிலும் முக்கியமான வேலை இருக்கும்போது லைசென்ஸ் கொடுக்கும் தொந்தரவையும் அவர்களிடத்தில் கட்டுவானேன் என்ற நல்ல எண்ணத்திலே திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கலாம். இதனால் சேர்மனுக்கு அதிகாரம் குறைந்துவிட்டது என்று நினைப்பது தவறு. லைசென்ஸ் வழங்குவதென்றால் தொல்லை அதிகமாக இருக்கும். அந்த நேரத்தில் சேர்மன் இன்னும் நல்ல காரியங்களைச் செய்யலாமே என்ற நல்ல எண்ணத்தில் அந்த அதிகாரம் அவரிடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு கமிஷனருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கோயில்கள், மசூதிகள், மாதா கோயில்கள் இவைகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்ததை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். இவைகளுக்கெல்லாம் ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். இத்தகைய ஸ்தாபனங்கள் நல்ல எண்ணங்களை மக்களிடையே வளர்ப்பதற்காக மதாசாரப்படி மக்களுக்கு நல்லது செய்யத் துணையாக இருப்பதற்காக நடத்தப்படுகின்றன. 'மெடிரியலிஸ்டிக் வ்யூ' இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதை எதிர்க்கலாம். ஆனால், இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதால், தனிப்பட்டவர் யாருக்கும் லாபம் போய்விடவில்லை. நல்ல எண்ணத்தோடு கோயில், மசூதி, மாதா கோயில் இவைகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தது வரவேற்கத்தக்கது. அதன் மூலமாக மக்கள் மத்தியிலே நல்ல எண்ணம் பரப்பப்படும் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். 'ஏன் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும்?' என்று கேட்பதைவிட, கொடுத்தார்களே என்பதற்காக வரவேற்கவேண்டும். அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருப்பதைக் குறித்து, மக்கள் வரவேற்பார்கள்; மக்களின் நன்மைக்காக அந்த ஸ்தாபனங்கள் பாடுபட முன்வரும். ஆகையால், திருத்த மசோதாவை எதிர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, மனமார வரவேற்பதுதான் சரி என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் நடைமுறையில் மிகவும் தலைவேதனை தரக்கூடிய பகுதி சினிமா கொட்டகைகளுக்கு லைசென்ஸ்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [20th August 1960]

கொடுப்பதிலேதான் இருக்கும். அதிலே ஏற்கனவே இருக்கும் கட்சிப் பூசல்கள் ஓரளவு பிரதிபலிக்கக்கூடும். லைசென்ஸிற்கு அபேட்சித்தால் காலவரையறையின்றி லைசென்ஸ் கொடுக்காமலே இருப்பதற்கும் முடியும். அப்படி, குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்குள்ளாக, முப்பது தினங்களுக்குள்ளாக பதில் கொடுக்கவில்லை யென்றால், “Licence is deemed to have been granted” என்ற ப்ரொ விஷன் இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் எக்ஸிச்யூட்டிவ் அதாரிடிக்குக் கொடுப்பதா அல்லது தலைவருக்குக் கொடுப்பதா என்பதற்குப் பற்றியெல்லாம், கவுன்சில் முன்பு வைத்து சில குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் இதில் வாதாப் பிரதிவாதங்கள் செய்யவேண்டியவரும். ‘பப்ளிக் ரிஸார்ட்’ என்றால், பார்க் அதில் வருகிறது. ஆனால், கோயில், மாதா கோயில், மசூதி அதில் வர நியாயம் இல்லை. சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது அதில் வராதது—எனது வட்டாரத்தில் அமுலில் இருந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன்—டூரிங் சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்ப திலேதான் மிக வாத பிரதிவாதங்கள், கட்சிப் பாகுபாடுகள் வரும். கவுன்சிலுக்கே இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து கவுன் சிலில் வைத்து குறிப்பிட்ட தினத்திற்குள்ளாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று வரையறை இருக்கவேண்டும். அது தவறினால், யார் அபேட்சிக்கிறாரோ அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதாக அதிலே ஷரத்து இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப் படையில்தான் இதற்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. அதிலேதான் பல சிக்கல்கள் வர இடம் ஏற்படும். அதைத் தவிர்ப்பதற்குள்ள ஒரு கண்ணோட்டத்தோடு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற் கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :

சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த மசோதாவின் கருத்து, நம் ராஜ்யத்தில் புதிதாகச் சேர்ந்திருக்கும் பிராந்தியத்திலும் நம் மாகாணத்திலே இருக்கும் பழைய 1888-ம் ஆண்டு சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டும் என்பது தான். இதற்காகத்தான் இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இதிலே பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் நான் போகவில்லை. அவையெல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. நாம் செய்வது இரண்டு பிராந்தியத்திற்கும் ஒரே சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். கோயில்கள், முதலியவைகளுக்கெல்லாம் விலக்கு ஏன் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். அந்த விஷயம் எல்லாம் இப்பொழுது வராதது. கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தம் இல்லை. என்னுடைய முக்கியமான நோக்கம் புதிதாகச் சேர்ந்த பகுதிக்கும் இதை ‘எக்ஸ்டென்டு’ பண்ண வேண்டும் என்பதுதான்.

ஆயிரத்து எண்ணூற்றி எண்பத்தெட்டாவது ஆண்டு சட்டத் தில், அப்ளிகேஷன் சேர்மனுக்குப் போடவேண்டுமென்று இருக் கிறது என்றால், அப்பொழுது சேர்மன்தான் உண்டு; எக்ஸிச்யூட்டிவ் ஆபீசர் அப்பொழுது இல்லை. இப்போது நிர்வாகம் கமிஷனரிடம்

20th August 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

இருக்கிறது. சேர்மனிடத்தில் அதிகம் இல்லை. அதற்குப் பொருத்தமாக சட்டத்தை மாற்றவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்வளவுதான்; வேறு ஒன்றும் பிரமாதமாகச் செய்யவில்லை.

அதேபோல், முனிசிபாலிடி இல்லாத பிராந்தியத்திலே 'ஒரு அதிகாரி' என்று இருக்கிறது. அந்த அதிகாரி யார் என்று விளக்கமாக தெரிவதற்கு 'கலெக்டர், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர், தாசில்தார்', என்று திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விபரீதமாக ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் இதிலே யோசனை பண்ணி, இல்லாத சிக்கல்களை அவராக உண்டுபண்ணிக்கொள்கிறாரேயன்றி, மசோதா ரொம்ப சாதாரணமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால், இதற்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை வேண்டியதில்லை.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), be taken into consideration."

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is—

'That Clause 4 do stand part of the Bill.'

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move the following amendments:—

"Omit sub-clause (i),"

"In sub-clause (ii), before the words 'to any Revenue Officer' insert the words, figures, brackets and letter 'to the Panchayat Board President of a town Panchayat under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), and in every other case'."

SRI V. SUBBIAH: Sir, I second the amendments.

MR. SPEAKER: Now the clause and the amendments are before the House for discussion.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் பேசலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், நான் முன்பே சொல்லி விட்டேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய பதில் அவ்வளவு சரியாக இல்லை. சேர்மனுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை கமிஷனருக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார். ஆயிரதான் எண்ணூற்றி எண்பத்தெட்டாம் வருடத்திய சட்டப்படி சேர்மன் மட்டும்தான் இருந்தார். அதற்குப் பிறகு கமிஷனர் நியமிக்கப்

[Sri S. M. Annamalai] [20th August 1960]

பட்டிருக்கிறார். இப்பொழுதே கமிஷனருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சாதாரணமாக மக்களால் கருதப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரத்தை கமிஷனருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகையால்தான் இந்த திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக 'பர்ஸ்ட் க்ளாஸ்' பஞ்சாயத்துகளை ஒட்டி சினிமா போன்றவைகளுக்கு அவைதான் லைசென்சு கொடுத்து வருகின்றன. பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட் தான் கொடுக்கிறார். அப்படி இல்லாமல் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள தாசில்தார் கொடுப்பது என்று இருந்தால் அவ்வளவு நலமாக இல்லை. அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள நன்மை தீமைகள் அந்தந்த ஊர் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். தாசில்தாருக்கு அவ்வளவாகத் தெரியாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் வேண்டுமானால் தாசில்தார் களுக்குக் கொடுக்கலாம். முதல் க்ளாஸ் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தால் தாசில்தார்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லை. அங்கேயெல்லாம் சேர்மனுக்குக் கொடுக்கலாம். அந்த முறையில் என்னுடைய திருத்தம் இருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய திருத்தங்களை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் ஸ்பாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பே சொன்னேன். சேர்மன் என்று சொன்னால் அதில் எக்சிக்யூடிவ் அதாரிட்டி என்று பொருள் படுகிறது. அப்படி எக்சிக்யூடிவ் அதாரிட்டி என்றால் அது கமிஷனர்தான். அதுதான் இப்பொழுதும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அது சேர்மனுக்கு அப்ளிகேஷன் சிடையாது. அதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. புதியது அல்ல. விளக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. இருக்கிற நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது.

The amendments were put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5, 6, 7, 8 and 9 were put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER : The motion is—

' That clause 10 do stand part of the Bill. '

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், சர்ச், கோவில், மருதி இவைகளைப் பற்றி பேச வேண்டியதில்லை என்று கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். அதைப்பற்றி க்ளாஸ் 10-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் அவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டு பேசினேன்.

20th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

புதிய 13-டி பிரிவில்—

“ Nothing in this Act shall apply to any church, temple, mosque or other place of public worship. ” என்று இருக்கிறது. இந்த இடங்களுக்கு லைசென்சு வாங்கவேண்டியதில்லை என்று இந்த பத்தாவது கிளாஸில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கிளாசை அப்படியே நீக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அங்கெல்லாம் சுகாதார வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக அப்படி லைசென்சு வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் வாங்காமல் போனால் பரவாயில்லை. ஆகையால் இந்த இடங்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவினுள்ள இந்த பத்தாவது கிளாசை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லைசென்சு வாங்குவதெல்லாம் கண்காட்சி காட்டுவது, சினிமா நடத்துவது இவற்றிற்கெல்லாம்தான். இம்மாதிரி மசூதி, கோவில், மாதா கோவில் இங்கேயெல்லாம் அவற்றிற்கு அவசியம் ஏற்படாது என்பதற்காகத்தான் இப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவைகள் எல்லாம் மத விஷயமாக இருப்பதால் அங்கேயெல்லாம் அது வேண்டியது இல்லை. அதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 10 do stand part of the Bill ’.

Clause 10 was put and lost by voice vote.

MR. SPEAKER : Clause 11 . . .

I suppose hon. Members are aware that the Government have lost Clause 10, an important provision in the Bill. I am guided only by the voice for or against that I hear.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am afraid there has been some confusion in the minds of hon. Members. So I request the Hon. Speaker to reopen Clause 10 of the Bill.

MR. SPEAKER : Let the Hon. Minister move a motion to that effect.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the decision taken by the House on Clause 10 be revoked.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That Clause 10 do stand part of the Bill ’.

Clause 10 was put and carried.

Clauses 11 and 12 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[20th August 1960]

MR. SPEAKER: I want to remind hon. Members that every one in this House has a duty to perform and that is to express what he feels about the Bill. If hon. Members keep quiet and the Chair goes by what he hears, he cannot be blamed even if the vote goes against the ruling Party. It is the duty of the hon. Members to indicate their preference at the time of voting by raising their voices sufficiently vociferously. I give this warning to hon. Members.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

11-30 a.m. “That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), be passed.”

The motion was put and carried, and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS PAWN-BROKERS (AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, 1960; be taken into consideration.”

The Madras Pawn-brokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943) was passed in 1943 in order to control and regulate the business of pawn-broking. Subsequently, it was felt that comprehensive legislation was necessary to regulate and control the entire business of money-lending and not merely the business of pawn-brokers. Hence, the Government prepared the Madras Money-lenders Bill, 1955 which included provisions regarding pawn-brokers also. But the Joint Select Committee, which considered the Madras Money-lenders Bill, was in favour of excluding the pawn-brokers from the purview of that Bill. It has, therefore, become necessary to incorporate, in the Madras Pawn-brokers Act, 1943, such of those provisions in the Money-lenders Bill, 1955 as related to pawn-brokers.

2. Opportunity has also been taken to provide, in the Madras Pawn-brokers (Amendment) Bill, *inter alia*, for the cancellation of licence of a pawn-broker in appropriate cases, a right of appeal against the refusal to grant or the cancellation of a licence and to make the pawn-broker answerable for the transactions pending upto the date of cancellation of the licence. Provision has also been made in the Bill regarding the maintenance of registers, etc. by the auctioners, and for requiring the pawn-broker to generally keep the pawned articles in the licensed place of business to facilitate their inspection by the pawner. Provisions of enhanced rates of interest in respect of loans on pledge and for requiring the pawn-broker to specify certain particulars as may be prescribed in the pledge book have also been made. With these few words, I commend the motion for the acceptance of this Honourable House.